

Přílohy

Příloha: Obrázek č. 1 – Novoroční oltář předků

[PECHOVÁ, Eva. Vietnamské novoroční lahůdky. *Klub Hanoi* [online]. 2005, [cit. 2011-03-24]. Dostupný z WWW: <<http://www.klubhanoi.cz/view.php?cisloclanku=2005020301>>.]

Příloha: Obrázek č. 2 – Novomanželé

[Vietnam : Lidé a společnost. *Mladá fronta dnes* : Orbion [online]. 2007, [cit. 2011-03-24].

Dostupný z WWW: <<http://exotika.orbion.cz/vietnam/obyvatelstvo/>>.]

Příloha: Rozhovor č. 1 – Vietnamská svatba

Na dotazy odpovídala paní Mai ze Říčan. Rozhovor se uskutečnil v jejím stánku na Masarykově náměstí v Říčanech u Prahy 18. 3. 2011. V České republice žije se svým manželem již mnoho let. Zbytek její rodiny je ale stále ve Vietnamu.

Dotaz: Dobrý den, paní Mai, jak se máte?

Odpověď: Dobrý den. Jde to, jen to počasí by mohlo být lepší.

D: To máte pravdu. Mai, přišla jsem se Vás zeptat na vietnamskou svatbu, jak jsme se domlouvali. Povyprávíte mi o ní?

O: Ano, samozřejmě. Mám dceru a ta teď žije se svým manželem ve Vietnamu. Je to čtyři roky, co se vzali. Dlouhou dobu žili v Hanoi. Hanoi je hlavní město Vietnamu. Ale brali se ve městě Ho Chi Minhu, které leží na jihu. Je tam lépe. Je to poměrně nové město s řadou pracovních příležitostí. Měli velkou svatbu. To se dodržuje od pradávna. Ne jako u Vás, kde máte na svatbě 50 hostů, u nás je tradicí kolem 200 hostů.

D: To muselo být velmi finančně náročné, ne?

O: Ano, a také ne každý se může brát. Můj manžel si na naši svatbu musel dokonce půjčit a dnes to za něj splácím. Víš, u nás musí muž darovat rodině nevěsty dary. Mnoho darů. Zlato, rýži, vodku, hlavně ovoce a to je pak i součástí svatební hostiny. Proto se u nás svatby konají výhradně na podzim nebo v zimě. Na jihu je v létě příliš horko, až 40 stupňů a ovoce by nevydrželo.

D: A jak to bylo s námluvami? Byla to také domluvená svatba, jako tomu bývalo dříve?

O: Ne. Dnes už se na to tolik nedbá. Není to povinností, ale přesto se tradiční svatby drží zhruba 70% Vietnamců. Zaleží, kde se svatba koná. Na vesnicích se tradice ještě dodržují takřka bez výjimky, ve městech tomu tak ale již být nemusí. My jsme si akorát nechali od vykladače osudu vyložit, zda se k sobě moje dcera se svým mužem hodí a určit datum svatby.

D: A jak vypadaly svatební šaty nevěsty?

O: Moje dcera vystřídala celkem troje šaty za celou dobu svatby. Nemohla se rozhodnout které. Dvoje měla bílé, jako symbol nevinnosti a třetí měla světle růžové. Jiná barva nepřichází v úvahu. Hlavně dříve se na to dbalo. Nevěsta musela být před svatbou panna, jinak si ji muž nevzal a šaty to měly dávat veřejně najevo. Dnes ale již řada dívek o své panenství přichází ještě před svatbou. Za mých let to bylo nepřípustné.

D: To jsou velmi zajímavé informace. Děkuji Vám, Mai. Velmi jste mi pomohla. Mohu za Vámi v případě nějaké nejasnosti ještě přijít?

O: Jistě, určitě přijď a nemáš za co.

D: Dobře, ještě jednou děkuji a mějte se krásně. Nashledanou.

O: Nashledanou, Šárko.

Příloha: Rozhovor č. 2 – Vietnamská svatba v Čechách

Na dotazy mi odpovídala slečna Lien z Prahy, která žije se svými rodiči v Čechách již řadu let. Její prarodiče žijí však stále ve Vietnamu. Do školy zde chodí od první třídy a dnes je jí 18 let. Na mé otázky odpovídala za pomoci svých rodičů prostřednictvím e-mailu ve dnech 5.- 7. 4. 2011.

Dotaz: Proč se tvá rodina rozhodla pro svatbu v České republice?

Odpověď: Rozhodli jsme pro svatbu v České republice proto, protože tu oba máme přátele a převážnou část rodiny, kterou jsme chtěli mít na své svatbě.

D: Dá se říct, že jste se přiklonili k českému rituálu svatby?

O: K českému rituálu svatby jsme se nepřiklonili. Svou svatbu jsme sice neměli úplně v tradičním stylu vietnamské svatby, ale české rituály jsme nepraktikovali ve větší míře.

D: Ve Vietnamu je běžné, že partnera shání dohazovač, jak jste si svého partnera sehnal/a vy?

O: Dohazovač byl běžný před deseti nebo dvaceti lety. V dnešní době už si svého partnera hledáme sami. Svého partnera jsem si našla v okruhu svých přátel.

D: A jak je to s žádostí o ruku nevěsty? Převzali jste si tento náš rituál?

Ne, u nás se nevěsta tímto způsobem o ruku nežádá a není tomu tak ani v Čechách.

D: Dodržuje se v Čechách i výběr data svatby podle kalendáře?

Ano, dodržuje. Ve Vietnamu se věří, že kalendář ovlivňuje celý náš život a datum svatby pak určuje celý průběh manželství.

D: A jak to bylo s ostatními rituály? Dodrželi jste například rituální česání nevěsty nebo rituál u oltáře předků?

O: Naše svatba byla skromnější. Dodržovali jsme jen ty nejdůležitější rituály jako rituál u oltáře předků a představení se rodině svého partnera.

D: Z knih jsem vyčetla, že rodině nevěsty jsou dány četné dary. Například rýže, čaj, zlato. Jak jste toto dodrželi v Čechách.

O: Tento rituál jsme dodrželi, je to tradiční rituál, který se stále dodržuje. Rodina ženicha daruje rodině nevěsty „trau cau“, což je tradiční pochutina a vyjadřuje lásku ženicha a nevěsty.

D: V Čechách je běžné posílat před svatbou svatební oznámení. Řešili jste něco takového?

O: Ano, posílali jsme svatební oznámení hostům stejně jako je zvykem tady v Čechách.

D: Jak jste vybírali místo pro svatbu? Ve Vietnamu je běžné, že svatba probíhá v rodině ženicha, jak to bylo u Vás?

O: Naše svatba proběhla jak v domě ženicha, tak u mě doma, kde probíhaly různé rituály. Například klanění se před oltářem předků. Později proběhla také v restauraci, kam jsme pozvali své přátele, příbuzné a známé.

D: A co oděv nevěsty a ženicha? Převzali jste trend západní kultury nebo jste oblékli tradiční kroj?

O: Při tradičním rituálu jsme samozřejmě měli tradiční oděv, který se nosí už staletí. Na oslavě jsme již měli svatební šaty a oblek ze západní kultury.

D: Odborné knihy hovoří o velkém počtu hostů. Kolik hostů jste měli Vy?

O: Na naši svatbu jsme pozvali asi něco přes 200 hostů. Průměrně je na vietnamských svatbách okolo 150 hostů.

D: A co obsahovala Vaše svatební tabule? Jak jste se vypořádali se surovinami, které český trh nenabízí?

O: Naše svatební tabule byla téměř stejná, jako bývá tabule na svatbách ve Vietnamu. V dnešní době už není těžké najít všechny suroviny, které se používají k přípravě tradičních pokrmů.

D: Co byl váš původní úmysl. Držet se vietnamského nebo českého rituálu svatby.

O: My jsme vždy chtěli svatbu s tradičními vietnamskými rituály a ani jsme nepřemýšleli nad druhou variantou.

D: V Čechách a převážně v celé západní kultuře je zvykem, že páry jezdí na svatební cestu. Jak je to u vietnamských párů?

O: Ve Vietnamu to běžné není. A zde to dodržují převážně mladší ročníky, které se západním trendům přizpůsobují i ve svém životě celkově.

D: Jste spokojen/á s tím, jak probíhala vaše svatba? Změnil/a byste něco?

O: Jsem velice spokojená se svou svatbou, vše proběhlo tak, jak jsem si přála a snila jako dítě.

D: Existuje něco, co vzhledem k odlišnosti kultur v České Republice nešlo uskutečnit? Mám na mysli například průvod s nosítky pro nevěstu.

O: Ano, vzhledem k odlišnosti kultur jsme nemohli uskutečnit průvod s nevěstou, která jde k domu ženicha se svými příbuznými a zástupci rodiny ženicha.

D: Jak se k Vašemu rozhodnutí ohledně svatby stavěla Vaše rodina? Jistě máte nějaké příbuzné, kteří jsou ve Vietnamu a nemohli se svatby zúčastnit. (Jak se stavěli k tomu, že na ni nemohou být a že to bude svatba "česká".)

O: Moje rodina se k mému rozhodnutí stavěla velmi ohleduplně a přijali mé rozhodnutí mít svatbu tady v Čechách. Již předtím jsme navštívili obě rodiny ve Vietnamu a žádali jsme o jejich svolení. Některé páry, které mají svatbu v Čechách, dělají i to, že ustrojí další svatbu ve Vietnamu pro své příbuzné.

Příloha: Rozhovor č. 3 – Vietnamská svatba v Čechách

Na mé dotazy odpovídala prostřednictvím e-mailu 29 letá Thu Ha Nguyenova z Prahy. Oba manželé jsou původem z Vietnamu a jejich svatba probíhala v roce 2010 v Čechách. Náš písemný rozhovor se uskutečnil 26. 4. 2011.

Dotaz: Proč jste se rozhodla pro svatbu v České republice?

Odpověď: Rozhodla jsem se pro svatbu v ČR hlavně kvůli oběma rodinám (mé i ženichově) a přátelům, kteří žijí v ČR.

D: Jak probíhaly vaše zasnuby? Ve Vietnamu je tradicí, že snoubenci žádají o svolení ke svatbě své rodiče, v Čechách je zas typické, že o ruku žádá ženich nevěstu. Který z těchto rituálů se dodržel u vás?

O: Dá se říct, že jsme se drželi tradice. Rodiče mého manžela navrhli mému manželovi, abychom se vzali, on pak zavolal mně, jestli s tím souhlasím. Já se nebránila, a tak jeho rodiče přišli požádat o svolení ke svatbě. (Zní to divně, ale my jsme o svatbě předtím nepřemýšleli, ale když už ji navrhli, tak jsme neodmítli).

D: Slyšela jsem také o předávání jakéhosi daru nevěstě, který se nazývá „trau-cau“, bohužel nevím, co si pod tím mám představit. Mohla byste ho popsat?

O: „Trau-cau“: „trau“ je list popínavé rostliny a „cau“ je plod rostliny, která vypadá jako palma. Tyto dvě rostliny rostou převážně u sebe. „Trau“ se popíná na „cau“ a podle dávné pověsti se tak mluví o neoddělitelné lásce muže a ženy. Pověst vypráví o nedorozumění mezi dvěma bratry, kteří byli dvojčaty. Když se jednou jedno z dvojčat vrátilo domů ke své ženě, našlo ji v objetí svého bratra. Ta ale nevěděla, že nevítá svého muže a kvůli tomuto nedorozumění musel manželův bratr odejít pryč. Muž se časem ale uvědomil, že to bylo jen nedorozumění a vydal se bratra hledat. Oba šli tak dlouho, až zemřeli na vyčerpání. Bratr muže se proměnil v kámen, a když ho druhý muž našel, přeměnil se vedle něj v „Cau“. A protože se manželka svého muže doma nedočkala, vydala se ho hledat. Také ale vyčerpáním zemřela a přesně u „Cau“ se přeměnila v „Trau“. A jsou tak symbolem nerozlučitelné lásky.

Když „Cau“ a „Trau“ rozmixujeme dohromady, vznikne jasně červená barva, která je barvou štěstí a lásky.

D: Jak dlouho vaše svatba trvala?

O: Část svatby, hostina, kdy se novomanželé představují příbuzným a známým, trvá jen jeden den.

D: Oblékla jste svatební šaty typické pro západní kulturu nebo jste se držela tradičního vietnamského kroje? A mohla byste stručně vietnamský kroj popsat?

O: Oblékala jsem jak tradiční vietnamský kroj, tak i šaty západní kultury. Kroj jsem si vzala na sebe při obřadu, kdy jsme se modlili před oltářem a žádali předky o svolení, že si mě ženichova rodina odvede domů a stanu se členem jejich rodiny. Po obřadu si mě odvedl ženich domů. Na hostinu, která začala v 18 hodin jsem si vzala už západní bílé šaty.

D: Kde se odehrávala vaše svatba a jaká byla výzdoba?

O: Naše svatba se odehrála v restauraci Dong Do na Sapě. Měli jsme tam hostinu. Výzdobou jsme se moc nezabývali, jen stoly jsme ozdobili květinami, náš stůl trochu výrazněji, a do prostoru za náš stůl jsme dali balónky.

D: Jaké pokrmy se objevily na vaší svatební tabuli?

O: Obalené krevety v těstíčku, talíř restované jarní zeleniny, vařené (dušené) kuře, rýže vařenou v páře, vývar, ovoce.

D: Jak jsou u vietnamské svatby řešeny finanční náklady na svatbu?

O: Náklady na hostinu nám kryly finanční dary od hostů. Výdaje za výzdobu a šaty pro nevěstu většinou platí ženichova rodina.

D: Dodrželi jste některý z českých rituálů, jakým je například rozbíjení talíře nebo únos nevěsty? A který z vietnamských rituálů jste dodrželi?

O: Ne, neměli jsme žádné extra rituály, jen tradiční obřad – modlení se před předky.

D: Byla větší část vaší rodiny na svatbě přítomna? A co zbytek rodiny, který se nemohl účastnit, jak ten se s tím vyrovnal?

O: Nejbližší okruh mojí rodiny žije v ČR a svatby se tedy zúčastnili, ale příbuzní jako tety, strýčkové, bratrance a sestřenice se museli smířit s tím, že jsou daleko a nemohou být přítomni. Posíláme jim pak fotky.

D: Byla vaše svatba spíše podle vietnamského rituálu nebo toho českého. A proč jste se tak rozhodli?

O: Snažili jsme se, aby byla co nejvíc vietnamská, ale museli jsme se přizpůsobit také zdejšímu prostředí. To především kvůli rodině, která lpí na tradicích.

D: Po české svatbě následuje svatební cesta, dodrželi jste jí?

O: To jsme dodrželi. I ve Vietnamu se teď této tradice holduje. Ještě ale naši rodiče svatební cestu neměli. Chudoba jim nedovolila. Ale v současnosti mnoho novomanželů takové možnosti má.